

Indijanci so videli pred našim prihodom kvečjemu 5 belih mož, nikoli ne bele ženske. Pogled name je bil za nje velik dogodek, ki ni pustil mirovati njihove domišljije.

Kakor smo doznali pozneje, so me hoteli Indijanci obdržati pri sebi. Niso me upali napasti, ker so jim tolmači povedali, da sem pod varstvom majorja. Bili so uverjeni, da sem z majorjem poročena in radi tega so ga hoteli umoriti. V noči so se priplazili oboroženi v majorjev šotor in zbežali le radi tega, ker jim je ta posvetil v obraze z električno svetilko, katere niso poznali. Drugo jutro za tem dogodkom smo se obnašali vsi, kakor bi se ne bilo zgodilo prav nič. Ko smo se razgovarjali prijazno z Indijanci, je stopil velikan pred mene in rekel, da me hoče poročiti, kar sem seve odklonila.

Vrnitev ekspedicije v Banalal je potekla mirno. Gospica Steen je ustrelila na povratku štiri aligatorje (krokodile).

*

Za deco.

KONJ IN JELEN.

(ali: Maščevanje lahko dosti stane.)

Neki konj je sam užival na nekem velikem travniku. Naenkrat pride jelen, pa začne dati škodo. Konj se hoče maščevati nad jelenom ter pokliče človeka v pomoč.

»Dobro«, reče človek, »jlena bom kaznoval. Sam dovolj prej, da ti dam uzdo na glavo in da sedem nate.«

Konj je privoht. Človek ga je zajahal. Ali kje je bilo sedaj maščevanje? Od tega dne je bil namreč konj človekov suženj.

Pobrežje pri Mariboru. Pretekli teden je bil razrešen od svojih dolgoletnih županskih poslov gospod Karol Stržina. Na njegovo mesto je bil imenovan gospod Volk Matija, orožniški častnik v pokoju. Gospod Stržina je bil pri zadnjih občinskih volitvah v letu 1927 izvoljen na skupni listi vseh strank enoglasno županom.

Ruše. Posledice slabe prehrane v vojnem času se še vedno poznajo: je to smrtonosna jetika, na kateri boleha stotisoči. Nevarnost povečajo še slaba, zaduhla stanovanja, v katerih družina dela, je in spi. Posebno pa pospešuje razvoj jetike brezumno uživanje alkoholnih pijač. Delavci, ki izdelujejo dušik, sploh ne bi smeli poznati alkohola. Pa povej mlademu delavcu ali starejšemu vinskemu bratcu: Vina ne smeš piti!, te bo debelo pogledal kot čudo iz ezne tujine in odgovoril bo: Čemu pa delam, če si ne smem privoščiti kozarca dobrega pekrčana? Res, da mu ga

vsi privoščimo, pa dokler ostane v oddelku za dušik, je alkohol njegov smrtni sovražnik, umoril ga bo pa počasi z jetiko. Jetika se pa ne bo lotila samo očeta, okužil bo tudi ženo in otroke, ako stalno prebivajo z njim skupaj. Za pobijanje nevarne jetike se je zato meseca novembra ustanovilo posebno društvo, ki nosi ime Krajevna protituberkulozna liga. Društvo je začelo že poslovati; lotilo se je najprej otrok, ki so slabotni in kažejo znake jetičnega obolenja. Vsak dan dobi 20 otrok v šolskih prostorih toplo mleko z žemljico; potroški se krijejo s članarino. Odrasle bolnike pošilja društvo na ambulatorij v Mariboru. Tretje in glavno delo pa bo, zbirati sredstva za sanatorij na Pohorju. Ta načrt se seveda ne bo mogel izvršiti v enem ali dveh letih, društvo ga pa ne sme zgubiti iz vidika. — Predpretekli teden je umrla bivša posestnica Marija Jug iz vobče spoštovane Jugove hiše. Bolehala je dolgo in imela hude bolečine. Bila je skrbna in ljubezniva gospodinja in vzor na krščanska mati. Moški pevski zbor ji je zapeel v slovo žalostinko doma in na pokopališču.

Ruše. Gasilske društvo si je za svojo 40letnico nabavilo nov krov, ki se precej razlikuje od prejšnjega avstrijskega kroja in je podoben kroju našega vojaštva. Za načelnika je bil na zadnjem občnem zboru izvoljen gospod Tom. Stani, za vadjitelja g. Em. Dofinšek.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Blagor usmiljenim! Na Rudečem bregu pri Sv. Lovrencu na Pohorju stanuje v neki žagi ubogi blizu 80 let stari delavec Gregor Vezjak s svojo ženo in hčerko. Bil je svojčas pri nekem delu težko poškodovan ter prejema zdaj mesečno D 150 odškodnine. On ne more zaslužiti nič, ker je star in pohabljen. Žena njegova je stara ter bolana. Njuna hči, stara okrog 20 let, je sirota že od rojstva, hroma, torej vedno v postelji. Poleg tega se je zdaj tej ubogi družini še stanovanje odpovedalo. To vam je siromaštvo in revščina, o kateri se lahko vsakdo sam prepriča. Uboga družina v skrajni sili obupno vije roke ter se priporoča usmiljenim krščanskim srcem in prosi pomoči v milodarjih. Vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme, daritelju pa Bog plačaj na veke! Blagohotne darove sprejema: Gregor Vezjak, Rudečibreg, Sv. Lovrenc na Pohorju. Premožnejšim domačinom pa se toplo priporoča, naj bi v ime-

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica in mišne zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: **Uprava NEDELJE, Maribor, Staniškov trg 20.**

danes že precej ponehala, ker je vzbujala večkrat nevoljo kmečkih gospodinj in gospodarjev. Kmečki sinovi, pastirji in hlapci so se zbirali prav zgodaj zjutraj na spominski dan sv. Florijana na kaki bolj prikriti livadi ali v gozdu. K temu praznovanju je moral vsak nekaj prispevati. Ali je prinesel jajca, ali slanino, ali kako alkoholno pijačo. Zbrana moška mladina je zakurila ogenj. Najbolj spoštovani od fantovske srenje je pekel za vse iz jajc in masti cvrtje. Ko so se najedli, so posedli krog ognja in pili, dokler je bilo kaj. K florjanjevanju je spadalo tudi petje, ukanje in pripovedovanje fantovskih zanimivosti iz celega minulega leta. Taka spomladanska praznovanja so se spremenila večkrat v pijančevanja in kolikokrat tudi v prepire ter pretepe.

Nekateri fantje so nabirali jajca in slanino za proslavo sv. Florijana od hiše do hiše. Ker ni sme priti nobeden na slavlje praznih rok, so drugi doma iznikali gospodinjske dobrote: jajca in špeh, gospodarje pa prikrajševali za vino in žga-

nje. Iz tega zadnjega vzroka je bil odrašen kmečki svet proti florjanjevanju, ki je danes malodane izginilo.

Tedaj cvetoči običaj florjanjevanja je izrabil Guzaj 4. majnika po uboju šentjurskega občinskega birača v to, da bi imel enkrat skupaj zbrane na enem mestu svoje najzvestejše. Hotel se je prepričati, kako močna in v koliko zanesljiva je njegova organizacija. Po pobegu od matere si je bil na jasnem, da zanj ne bo prostora nikdar med poštenimi ljudmi. Žandar ga je napodil v noči s kroglo od najljubšega bitja na svetu, ki je edino čutilo z njim in ga je hotelo še v zadnjem trenutku vrniti na pravo pot — od matere. Oborožena sila ga je pregnala od doma v noč — v šumo in kaj mu je preostajalo drugega, nego dalje po breznu maščevanja nad človeštvom, ki ga je krivično izpljunilo iz svoje srede. Kljub kajnostvu ter prognanstvu je hotel imeti dom danes tu jutri tam in neomejeno gospodstvo po šumah ter gozdovih, po katerih se je tolikokrat vladoželjno razgledoval s Košance.